

ENFAL SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Habîbim! Sana, savaş ganimetlerinin hükmünü soruyorlar.
De ki: “Bu ganimetler hakkında hüküm, Allah'ın ve Resûlünündür. O halde, gerçek imân sahipleri iseniz, Allah'tan korkun ve aranızı düzeltin. Allah'a ve peygamberine itaat edin”.
2. Gerçek mü'minler o kimselerdir ki; Allah anıldığı zaman kalpleri titrer. Kendilerine Allah'ın âyetleri okununca imânları artar. Ve onlar, ancak Rablerine güvenip dayanırlar.
3. Onlar; namazlarını dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan Allah yolunda harcarlar.
4. İşte, gerçek mü'minler onlardır. Onlar için, Rableri katında; dereceler, bağışlanma ve tükenmez bir rızık vardır.
5. Habîbim! Daha önce de hak uğrunda Rabbin seni savaş için evinden çıkardığında, inananlardan bir grup kesinlikle bundan hoşlanmamıştı. Çünkü onlar, savaşa çıkmak istemiyorlardı.
6. Gerçek açıkça anlaşıldığı halde, sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, cihat hususunda halâ seninle tartışıyorlardı.
7. Hani Allah, kervan veya silahlı birlikten birinin sizin olacağı sözünü vermişti. Siz, güçsüz ve silâhsız olan kervanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle doğruyu ortaya koymak ve inkârcıların arkasını kesmek istiyordu.
8. Bunun hikmeti şu idi: Allah, o günahkârlar istemese de, Müslümanlığı gerçekleştirecek ve şirki ortadan kaldıracaktı.
9. O vakit Bedir'de Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da: “Ben size peşpeşe gelen bin melek ile yardım edeceğim” deyip duanızı kabul etmişti.
10. Bunu Allah, sadece size müjde olsun ve onunla kalbiniz yatışsın diye yapmıştı. Zaten, Allah'tan başka hiçbir yardımcı yoktur. Allah, sürekli olarak üstündür. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
11. Allah o sırada, yine katından bir güven ve esenlik olmak üzere, sizi hafif bir uykuya daldırıyordu. Sizi temizlemek, şeytanın pislliğini sizden gidermek, kalplerinize güç vermek ve ayaklarınızın sağlam basmasını sağlamak için de, gökten üzerinize bir su indiriyordu.
12. İşte o anda Rabbin, meleklere: “Şüphesiz Ben sizinle beraberim. Haydi imân edenlere sebat verin. Ben, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım. Hemen vurun onların boyunlarına. Vurun onların her bir parmağına” diye vahyediordu.
13. Bu ceza, inkâr edenlerin, Allah'a ve Resûlüne karşı gelmelerinden dolayıdır. Kim Allah'a ve Resûlüne karşı gelirse, bilsin ki Allah, azabı çok şiddetli olandır.

14. İşte ey müşrikler! Siz, yenilgiyi gördünüz, şimdi tadın onu.
Unutmayın ki, kâfirlere bir de cehennem azabı vardır.
15. Ey imân edenler! Toplu halde kâfirlerle karşılaştığınızda, onlara arkanızı dönerek kaçmayın.
16. Tekrar savaşmak için bir tarafa çekilmek veya başka bir birliğe katılmak dışında, o gün onlara arkasını dönen kimse, Allah'ın hışmına uğrayacak ve onun varacağı yer cehennem olacaktır. O, ne kötü varış yeridir.
17. Sonra, onları siz öldürmediniz, fakat onları, Allah öldürdü.
Habîbim! Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı. Bu da mü'minleri güzel bir imtihanla denemek içindi. Şüphesiz Allah, herşeyi işiten ve çok iyi bilendir.
18. Bu böyledir. Şüphesiz ki Allah, kâfirlerin tuzaklarını boşa çıkarır.
19. Ey kâfirler! Eğer fetih istiyorsanız, işte size fetih geldi. Eğer peygambere karşı gelmekten vazgeçerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Şâyet yeniden savaşa dönerseniz, Biz de döneriz. Topluluğunuz çok bile olsa, sizden hiçbir şeyi gideremez. Çünkü Allah, mü'minlerle beraberdir.
20. Ey imân edenler! Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Kendiniz Kur'an'ı işitip dururken, ondan yüz çevirmeyin.
21. Dinlemedikleri halde "dinledik" diyenler gibi olmayın.
22. Çünkü Allah katında, yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü, akıllarını kullanmayan sağır ve dilsizlerdir.
23. Eğer Allah, onlarda bir hayır görseydi, elbette onlara işittirirdi.. Onlara işittirseydi bile, yine onlar yüz çevirip dönerlerdi.
24. Ey imân edenler! Size hayat verecek şeylere çağırdığında, Allah ve Resûlünün çağrısına uyun. Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve sonunda mutlaka O'nun huzurunda toplanırsınız.
25. Bir de, öyle bir fitneden sakının ki, o, içinizden sadece zulmedenlere dokunmaz, herkesi perişan eder. Bilin ki Allah, azabı çok şiddetli olandır.
26. Hatırlayın! Bir zaman siz, yeryüzünde azınlıktınız. Zayıf düşürülmüştünüz.
İnsanların, sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. Öyle iken, Allah sizi barındırdı, yardımıyla destekledi ve şükretmeniz için size temizlerinden rızık verdi.
27. Ey imân edenler! Allah'a ve Resûlüne hainlik etmeyin. Siz, bile bile kendi emanetlerinize hainlik eder misiniz?
28. Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız, ancak birer imtihan sebebidir. Büyük mükâfat, şüphesiz Allah katındadır.
29. Ey imân edenler! Eğer Allah'tan gereği gibi sakınırsanız, O size, iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış verir, suçlarınızı örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allah, büyük lütuf sahibidir.

- 30.** Habîbim! Hani bir zaman inkâr edenler, seni tutup bağlamak veya öldürmek yahut sürüp çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarken, Allah da karşılığında onlara tuzak kuruyordu. Allah, tuzağa karşılık verenlerin en hayırlısıdır.
- 31.** Onlara âyetlerimiz okunduğunda: “İşittik, istesek biz de bunun gibisini söyleriz. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir” dediler.
- 32.** Bir zaman da: “Ey Allah! Eğer bu kitap senin katından gelmiş bir gerçekse, üzerimize gökten taş yağdır veya bize can yakıcı bir azap ver” demişlerdi.
- 33.** Habîbim! Sen onların içinde iken, Allah onları azap etmez. Ve onlar, bağışlanmayı istedikleri sürece de, Allah onlara azap edecek değildir.
- 34.** Sen içlerinden çıktıktan sonra, Allah onlara ne diye azap etmesin ki? Onlar, Mescid-i Haram’dan menediyorlar. Halbuki kendileri, onun hizmetine ehil kişiler de değiller. Çünkü onun hizmetine ehil olanlar, ancak Allah’tan korkanlardır. Fakat onların çoğu, bunu bilmezler.
- 35.** Onların, Beytullah yanındaki duaları da; ıslık çalmak ve el çırpılmaktan başka bir şey değildir. Ey kâfirler! O halde, inkârınızdan dolayı tadın azabı.
- 36.** Gerçek şu ki, inkâr edenler, mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar. Sonra bu, kendilerine bir yürek acısı olacak ve sonunda yenilecekler. Küfründe inat edenler ise, nihâyet cehennemde toplanacaklar.
- 37.** Bu toplama; Allah’ın, pis olanı temizden ayırması ve bütün pisleri birbiri üzerine koyup yığması ve hepsini birden cehenneme atması içindir. İşte bunlar, en büyük zarara uğrayanlardır.
- 38.** Habîbim! O inkâr edenlere söyle: Eğer sana düşmanlıktan vaz-geçerlerse, geçmişteki günahları bağışlanır. Şâyet yine muharebeye dönerlerse, geçmiş ümmetlerin başına gelenler gözler önündedir. İlahi hüküm devam etmiş olacaktır.
- 39.** Yeryüzünde bir fitne kalmayıncaya ve din tamamen Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşın. İnkâra son verirlerse, onları bırakın. Şüphesiz Allah, onların ne yapacaklarını hakkiyle görücüdür.
- 40.** Eğer yüz çevirirlerse, bilin ki Allah, sizin Mevlânızdır. O, ne güzel dost ve ne güzel yardımcıdır.
- 41.** Eğer, Allah’a ve kulumuz Muhammed’e indirdiğimize imân ettiyseniz, bilin ki hak ile batılın ayrıldığı gün, iki grubun karşılaştığı Bedir günü, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri; Allah’a, Resûlüne, peygamberin akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve harçlığı kalmamış yolcuya aittir. Şüphesiz, Allah’ın herşeye gücü yeter.
- 42.** Hatırlayın Bedir’i. Siz vadinin en yakın kenarında, onlar da uzak kenarında idiler. Kervan da sizden daha aşağıda idi. Eğer sözleşmiş olsaydınız bile, sözleştiğiniz vakitte öyle buluşamazdınız. Fakat Allah, yapılması gereken bir işi yerine getirmesi, helâk olanın açık bir delille helâk olması, yaşayanın da açık bir delille yaşaması için böyle yaptı. Şüphesiz Allah, herşeyi hakkiyle işitir ve bilir.

- 43.** Habîbim! Allah Bedir'de, uykuda iken onları sana az gösteriyordu. Eğer onları sana çok gösterseydi, korkuya kapılır ve savaş konusunda aranızda tartışırınız. Fakat Allah, sizi bundan kurtardı. Çünkü O, kalplerde olanı hakkiyle bilir.
- 44.** O gün düşmanla karşılaştığınızda, Allah, yapılması gereken bir işi yerine getirmek için, onları sizin gözlerinize az gösteriyor, sizi de onların gözlerine az gösteriyordu. Savaş başladıktan sonra ise sizi iki misli görüyorlardı. Çünkü Allah, takdir edileni yerine getirecekti. Bütün işler, ancak Allah'a döndürülür.
- 45.** Ey imân edenler! Savaşmak için bir düşman topluluğuyla karşılaştığınızda, direnin ve Allah'ı çok anın. İnşâallah zafere erişirsiniz.
- 46.** Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Yoksa içinize korku düştüğü için gücünüz gider. Sabırlı olun, çünkü Allah, sabredenlerle beraberdir.
- 47.** Çalım satıp, insanlara gösteriş yaparak yurtlarından çıkanlar ve Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını, ilmi ve kudreti ile çepeçevre kuşatmıştır.
- 48.** O zaman şeytan, onların yaptıklarını kendilerine güzel gösterip: "Bugün, insanlardan sizi yenecek hiçbir kimse yoktur. Ben de mutlaka sizin yanınızdayım" demişti. İki topluluk birbirine görününce de: "Ben sizden uzağım. Çünkü ben, sizin görmediğiniz şeyleri görüyorum. Şüphesiz ben, Allah'tan korkarım. Ayrıca Allah, azabı çok şiddetli olandır" dedi ve dönüp kaçtı.
- 49.** O sırada, münafıklar ve kalplerinde inkâr hastalığı bulunanlar, mü'minlerin az oluşuna bakarak: "Bunları dinleri aldattı" diyorlardı. Halbuki kim Allah'a güvenip dayanırsa, şüphesiz Allah'ın herşeye gücü yeter. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 50.** Resûlüm! Meleklerin, o inkâr edenlerin canlarını alırken, yüzlerine ve sırtlarına vurarak: "Kızgın ateşli cehennem azabını tadın" dediklerini bir görmeliydin!
- 51.** Bu ceza, daha önce kendi ellerinizle yaptığınızın karşılığıdır. Yoksa Allah, asla kullarına haksızlık etmez.
- 52.** Bunların davranışı da, tıpkı Firavun ailesi ve ondan önce geçmiş olanların davranışları gibidir. Onlar, Allah'ın âyetlerini inkâr etmişlerdi de, Allah, günahları yüzünden onları yakalamıştı. Çünkü Allah, çok güçlüdür ve azabı çok şiddetli olandır.
- 53.** Bunun hikmeti şudur: Allah, bir topluma verdiği nimeti, onlar kendilerindeki iyi hali değiştirmedikçe değiştirmez. Şüphesiz Allah, hakkiyle işiten ve kemaliyle bilendir.
- 54.** Bunların durumu, tıpkı Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Onlar, Rablerinin âyetlerini yalanlamışlardı. Biz de onları, günahları yüzünden helâk etmiş ve Firavun ailesini suda boğmuştuk. Hepsi de zalim insanlardı.
- 55.** Yeryüzünde yürüyen canlıların, Allah katında en kötüsü, inkâr edenlerdir. Artık onlar, imân etmezler.

- 56.** Habîbim! Onlar (Kureyza Yahudileri), kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra da, her defasında antlaşmalarını bozan kimselerdir. Onlar, Allah'tan korkmazlar.
- 57.** Eğer savaşta onları yakalarsan, sonra gelenlere de gözdağı olacak şekilde cezalandır. Umulur ki ibret alırlar.
- 58.** Antlaşma yaptığın bir kavmin, kesin olarak ihanet etmesinden korkarsan, sen de aynı şekilde antlaşmayı bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.
- 59.** İnkâr edenler; yakalarını kurtardıklarını ve sizi aciz bırakacaklarını sanmasınlar.
- 60.** (Ey imân edenler) Siz de düşmanlara karşı, gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş için bağlanıp beslenen atlar (savaş araçları) hazırlayın. Bununla; Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, fakat Allah'ın bildiği daha başkalarını korkutursunuz. Allah yolunda harcadığınızın tamamı size ödenir. Ve siz, asla haksızlığa uğratılmazsınız.
- 61.** Eğer düşmanlar barışma eğilimi gösterirlerse, Sen de barışma eğilimi göster ve Allah'a güvenip dayan. Çünkü Allah, hakkiyle işiten ve kemaliyle bilendir.
- 62.** Eğer sana hile yapmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. Allah; sana yardımı ile ve mü'minlerle destekleyen,
- 63.** Ve mü'minlerin kalplerini birbirine ısındırandır. Eğer sen, yeryüzündeki herşeyi harcasan, onların kalplerini birbirine ısındıramazdın. Fakat Allah, onları birbirine ısındırdı. Şüphesiz, O'nun herşeye gücü yeter. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 64.** Ey Peygamber! Sana ve sana uyan mü'minlere Allah yeter.
- 65.** Ey Peygamber! Mü'minleri savaşa teşvik et. Eğer içinizden sabırlı yirmi kişi çıkarsa, iki yüz kişiye üstün gelir. Eğer sizden yüz kişi olursa, inkâr edenlerden bin kişiye üstün gelir. Çünkü onlar, anlamaz bir topluluktur.
- 66.** Şimdi Allah, sizin savaşa karşı bir zayıflık içinde olduğunuzu bildiği için, sizden yükü hafifletti. Bundan böyle, içinizden sabırlı yüz kişi çıkarsa, iki yüz kişiye üstün gelir. Eğer sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye üstün gelir. Allah, sabredenlerle beraberdir.
- 67.** Hiçbir peygambere, yeryüzünde, düşmanlarına tam bir darbe indirmedikçe, esir almak yakışmaz. Siz, geçici dünya malını istiyorsunuz. Halbuki Allah, sizin için ahireti düşünmenizi istiyor. Allah'ın herşeye gücü yeter. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 68.** Eğer (yanılarak verilen hükümlerden dolayı azap etmeyeceğine dair önceden Levh-i Mahfuz'da) Allah'ın ilahi bir hükmü olmasaydı, (Bedir'deki esirleri bırakmak için) aldığınız fideden dolayı, mutlaka size büyük bir azap dokunurdu.
- 69.** Artık, elde ettiğiniz ganimetten, helâl ve temiz olarak yiyin. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

- 70.** Ey Peygamber! Ellerinizde bulunan esirlerde de ki: “Allah, kalplerinizde bir hayır, imân ve ihlas kabiliyeti bulursa, size, sizden alınan fidyeden daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.”
- 71.** Eğer o esirler, sana hainlik yapmak isterlerse, bilsinler ki daha önce de Allah’a hainlik yapmak istemişlerdi. Fakat Allah, onlara karşı Bedir’de sana imkân ve güç vermişti. Allah; herşeyi bilen, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.
- 72.** İmân edenler, Allah için hicret edenler, Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad edenler ve muhacirleri barındırıp yardım edenler var ya? İşte onlar, birbirlerinin dostudur. İmân edip de hicret etmeyenlere gelince, hicret edecekleri zamana kadar onların velâyetleri (korunması) size ait değildir. Bununla birlikte, eğer onlar sizden din konusunda yardım isterlerse, sizinle aralarında antlaşma bulunan bir toplum aleyhine olmaksızın onlara yardım etmek üzerinize borçtur. Allah, yapacaklarınızı çok iyi görmektedir.
- 73.** İnkâr edenler birbirlerinin yardımcılarıdır. Eğer siz birbirinize yardımcı olmazsanız, yeryüzünde büyük bir fitne ve bozgunculuk olur.
- 74.** İmân edip hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler, bir de muhacirleri barındırıp yardım edenler var ya? İşte, gerçek mü’min bunlardır. Onlar için, bağış ve bol rızık vardır.
- 75.** Sonradan imân edip hicret ederek, sizinle birlikte cihad edenler de sizdendir. Fakat akrabalar, Allah’ın hükmüne göre birbirine mirasçı olmaya daha yakındırlar. Şüphesiz Allah, herşeyi hakkiyle bilir.